

Tě, Bo - ha chvá - lí - me, Pá - na své - ho ctí - me,
Tě, O - tce vě - čné - ho, o - bor svě - ta vše - ho
ve - se - le vy - zná - vá, chvá - lu To - bě vzdá - vá.

2. Tě všichni andělé / chválí vždycky mile, / i cherubínové / a sera-
fínové, / knížatstva i moci / zpívají dnem, nocí:
3. Svatý, svatý, svatý, / světem neobjatý, / Hospodin zástupů, / aniž
jiný je Bůh. / Plné všecko nebe, / plná země Tebe.
4. Tě sbor apoštolský, / Tě počet prorocký, / zástup mučednický, /
skvoucí, Tebe vždycky / chválívá obecná / po světě církev ctná.
5. Vyznává věčného / Otce nebeského, / s Tebou též bytnosti /
Syna od věčnosti / i Ducha svatého, / Boha jediného.
6. Ó, blahoslavení / ti, kdož jsou počteni / s domácími tvými! /
Ti srdci vděčnými / budou vzdávat díky, / zpívajíc na věky.
7. Svatý, svatý, svatý, / v lásce přebohatý, / ó, Bože zástupů, / aniž
jiný je Bůh, / dejž se chválit vděčně / zde i potom věčně.